

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

V. in quo & Patrum quorundam consensione se tuetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A modo fuerit: eo tamen non respexit Origenes, sed ad itiones illas, & rediciones crebras ad homines, cum varijs indutus formis, & per varias loquens personas mandata illis Dei parentis Christus deferēbat; præcipue vero, cum Legem Moysi tradidit, iuxta illud Apostoli: Quid igitur Lex? Propter transgressiones posita est, donec veniret semen cui promiserat, ordinata per Angelos in manu mediatoris. Mediator autem unus non est: Deus autem unus est.

V. Referendum id esse ad Moysem licet arbitrati sint nonnulli, Christo tamen accommodant Chrysostomus, & Hieronymus qui totam & ipse, illud Pauli interpretans, Origenis doctrinam amplexus est. Sic enim ait: Postquam ob nostram salutem de Virginis utero dignatus est nasci, Dei & hominum homo Christus Iesus sequester est dicitur. Antequam vero humanum corpus assumeret, & esset apud Patrem in principio Deus Verbum, ad omnes sanctos, ad quos factus est sermo Dei, Enoch videlicet, Noë, Abraham, Isaac, & Jacob, & postea Moysen, & cunctos Prophetas, quos Scriptura commemorat, sine additamento hominis, quem necdum assumerat, mediator tantummodo nuncupatur. Sed & Episcopi illi sex orthodoxi Antiochenæ Synodi Origenis expositionem fecuti sunt in Epistola ad Paulum Samosatenum: ἀλλὰ μὲν, inquirunt, ἔ τον νόμον ὁμοίως μαῦ πη εὐαγγέλιον δειδοῦν, δεκαπολίτης τῶ ἡμετέρου, ὡς ὁ διδάσκων διδασκάλος λέγει: τί ἔν ὁ τὸ μὲν; καὶ τὸ δεκάλογον χρεὶν θεωρεῖται, ἀρχαίς ἐκ τῶ ἀνέμου αἰ ἐπιήρητον, δεκατάχεις δὲ ἀρχαίς ἐκ χειρὸς μισίου. μισίον γὰρ ἀλλῶν εὐαγγέλιον τῶ ε, ἀνεχώρητον, ἢ τῶ ἐν διδακτικῶν ἡ, ταῦτα ἐστὶ ἡμετέρας. αἰθετον δὲ αὐτῶ ἀρχαίς ἐκ τοῦ πνεύματος ἐκ τῶ βάρου, &c. Quinetiam & Legem similiter Moysi dicimus fuisse datam, inuisibiliter Filio Dei, quem admodum docet Apostolus dicens: Quid igitur Lex? transgressionum gratia posita est, donec veniret semen cui promissum fuerat, ordinata per Angelos in manu mediatoris.

VI. De anima Christi multiplex fuit Origenis error; ac multiplex quoque adversus eum Patrum querela & criminatio. Sententia illius hæc est, quantum ex ejus scriptis licet intelligere: animam Christi cum animabus hominum reliquis longe ante corpora à Deo procreatam, libere quoque itidem ut alias instructam arbitrio, cum eximio Auctoris sui amore pro cæteris animabus teneretur; similisque aliam per naturam, Verbi similis esset per virtutem, tam firmiter ei sese applicuisset, ut tota ab eo recepta, vel totum recipiens, idque substantialiter, unus cum eo spiritus efficeretur: hanc autem conjunctionem ad assumendam carnem aditum Verbo munivisse, cum divina alioqui natura humanæ absque medio aliquo adherere neutiquam posset: tam arctum autem fuisse Verbum inter & animam hanc, seu ut habet Damascenus, mentem (quod magis convenit doctrinæ Origenis, nam ex mentibus animas tum solum existimavit fieri, cum ex charitatis ardore refrixerunt, quod de mente, seu anima Christi minime opinatus est) vinculum, ut vitii, à quo maxime divina abhorret natura, minime capax esset; atque ita quod in arbitrio erat positam, longè usius affectu iam versum esse in naturam, ut à peccato penitus esset immunis: aliter igitur in Prophetis & Apostolis fuisse Verbum, aliter in Christo; illis enim per charitativam & moralem conjunctionem, Christo per immaculatam federationem & hypostaticam adhæsisse: ac nos proinde si singularem animam Christi adversus Deum amorem, quo Deum in se recipere merita est, imitemur, Christi quoque pro rata effectum iri participes. Quibus asserendis hac Davidis testificatione utitur & Psalm. 44. 8. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo latissimum pro consortibus tuis. Totam porro istam Origenis disertationem iisdem propemodum repetitam verbis reperias in postremo capite Libelli De Deitate & Incarnatione Verbi, ad Ianuarium; qui libellus Origenianis fragmentis fere constat, & ad calcem quartæ Tomi Augustini adjungi solet. Atque hanc doctrinam, quantumvis absonam, avidè arripuerunt Pelagiani, & propugnarunt. Locorum Origenis, quibus ea continetur, primus extat Tom. 1. in Iohann. p. 35. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ πνεῦμα (εὐθείας λέγει) ὁπίσω ἰωάννην ἱερῶν.

ἐμπερὶ δὲ ἀπὸ θεοῦ γεννηθῆναι, καὶ τὰς αὐτῶ ὡν, ἵνα διδασκῶν καὶ τῶ ἀποστόλων ἡμετέρου, καὶ τῶ θεοῦ, καὶ τῶ πνεύματι αὐτῶ ἀνεκμετρήτως, ἀνεχώρητον ἢ τῶ ἐκ μυστίας γενήσεται. Alter habetur Tomo 20. sequenti, pag. 307. οὐκ ἀρίστητον ἢ ἰστίον ἢ τοῦτον, ἔ ἐκ τῶ ἀπὸ λογικῶν λόγων. τὰ ἡμετέρου τῶ ἡμετέρου ψυχῆ ἐκ τῶ ἑαυτῶς πνεύματος τιλειόταν, ἐκ δὲ καὶ τῶ πνεύματος ἡμετέρου, καὶ ἐκ τῶ πνεύματος θεοῦ. τῶ ἀποστόλου ἀπὸ τῶ πατρὸς, ἀλλὰ ἐκ τῶ ἐκ τῶ μυστίας ὡμῶν. Libro vero 2. de Princip. cap. 6. & libr. 1. contr. Cels. fusius idem tractat argumentum, mentemque suam discrete proponit; quæ quoniam æquo prolixiora sunt, ut Lectorum occuratur fastidio, referre supersedeo. Adducemus ea solum, quæ à libro eodem ἀπὸ ἀρχαίαν depromsit Iustinianus ad calcem Epistolæ ad Menam: δεκά τῶ ἐκ τῶ ἀποστόλων. γέροντες χρεῖστε, καὶ ἀδραγαθίματος πύτου τυχῶν, ὡς μετροῦν ὁ πνεύματος λέγων: ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, δεκά τῶ ἐχρεώσῃ σε ὁ θεός, ὁ θεός σου ἡλῶν ἀγαλλιάσας τῶ ἡμετέρου καὶ μετόχους σε. ἡμετέρου δὲ καὶ μετόχους τῶ μετόχους πνεύματος.